

SANTUARIO DIOCESANO MADONNA DI CREA

☒ Piazza Santuario 20
IT – 15020 Serralunga di Crea (AL)
michalbalazdcza@gmail.com

☎ 0142940109
0903252358

Santuario Madonna di Crea, 31.12.2020

Vážený pán
Ladislav Čička
Starosta obce
Jablonové
013 52 Súľov

Vážený pán starosta, milí rodáci,

prežívame posledné hodiny Starého roka 2020. Mnohí z nás majú vo zvyku zaspomínať si na mnohé udalosti, ktoré nám odchádzajúci rok priniesol a zamyslieť sa nad tým, čo nás čaká v novom roku. Mnohí z vás ste sa možno zamýšľali aj nad tým, aký zmysel má sláviť Vianočné sviatky, či nový rok počas tohto ťažkého obdobia, ktoré trvá od vypuknutia pandémie COVID -19, najmä v spoločnosti, ktorá je charakterizovaná nedostatkom nádeje, neistotou v súčasnosti a budúcnosti a nedôverou k druhým. Keď tak nad tým všetkým uvažujeme, musíme konštatovať, že obdobie pandémie nám predsa len pomáha, aby sme pochopili, že potrebujeme nielen seba, ale aj niekoho, kto nám pomáha objavovať hlboký zmysel nášho života.

Vianoce, ktoré nám predstavujú paradox Boha, ktorý sa zviditeľňuje v narodenom dieťati, ktoré sa narodilo zo ženy, nie je udalosťou minulosti, ale tajomstvom, ktoré je neustále prítomné v histórii a zostáva v nej neustále: je to oznámenie o narodení nového Človeka, ktorý prišiel vybudovať nový svet, kde je priestor pre všetko, čo je skutočne ľudské, čo sa dennodenne posväcuje, to, čo nám dáva radosť robiť každý deň veci mimoriadnym spôsobom. Každý z nás je povolaný byť hlásateľom tejto dobrej správy pre všetkých, vydávať svedectvo o Božej láske konkrétnymi skutkami milosrdenstva, aby sme boli v službe našim najnúdznejším bratom a sestram, najmä chorým a trpiacim.

Aj keď už väčšiu časť svojho života som prežil mimo rodnej obce, predsa ma s vami spája veľmi veľa milých spomienok a rád sa k nim vraciam. Rád sa vraciam k udalostiam, ktoré prežili naši predkovia, pretože po nich tu zostalo nielen kus dobre vykonanej práce, ale aj bohaté kultúrne a náboženské dedičstvo. Rozhodol som sa preto, že sa v tomto príhovore budem venovať trom okrúhlym výročiam, ktoré nás čakajú na budúci rok. Chcem vás na tieto výročia upozorniť už teraz, aby sme sa mohli na ne dôstojne pripraviť a spoločne ich aj osláviť.

Druhého marca v budúcom roku si pripomenieme 10. výročie úmrtia mons. Justína Beňušku a 1. apríla 50. výročie jeho príchodu do našej farnosti. V júni na budúci rok si pripomenieme 50. výročie kňazskej vysviacky nášho rodáka mons. ThLic. Karola Krajčího, ktorý bol vysvätený za kňaza 20. júna 1971. Ich práca a život boli úzko spojené s našou obcou a farnosťou. O živote mons. Beňušku sme sa viac dozvedeli a spoznali ho až na akadémii, ktorá bola v našej obci z príležitosti jeho nedežitej storočnice. Tam odzneli aj tieto slová, ktoré napísal vo svojom testamente 28. júna 2010 v Cíferi: „*Dakujem, všetkým farníkom, kde som účinkoval. Zvlášť obec*

Jablonové - úprimný pozdrav. Ďakujem všetkým, čo mi akokoľvek pomáhali. Na nikoho sa nehnevám. Prosím o pomoc mojej nesmrteľnej duši“.

Z príležitosti týchto troch okrúhlych výročí som sa rozhodol zostaviť knižku o živote a diele mons. Justína Beňušku. Veľmi sa poteším, ak táto publikácia uzrie svetlo sveta na budúci rok. Tak ako som sa tešil, keď vyšla monografia o našej obci Jablonové v roku 2013, v ktorej zostavovateľ Drahomír Velička napísal, že „Vychádza pri príležitosti 745. výročia prvej písomnej zmienky o obci a pri 95. výročí narodenia významnej osobnosti mons. Justína Beňušku, ktorý sa tešil v Jablonovom veľkej úcte a obľube.“

Z tohto dôvodu vás všetkých chcem pozvať k účasti pri zostavovaní tohto diela. Akým spôsobom? Ak máte nejakú spomienku, ktorá vás viaže na jeho život, napíšte ju prosím a prineste ju na Obecný úrad. Prípadne aj iný materiál, o ktorom si myslíte, že je vhodný na publikáciu. Už teraz chcem svoju vďaku vyjadriť starostovi obce Ladislavovi Čičkovi ako aj obecnému zastupiteľstvu za to, že sú mi veľmi nápomocní pri zostavovaní tejto knižnej publikácie.

Jej úlohou nie je vydanie všetkého toho čo mons. Beňuška napísal, preložil, či objavil. Skôr mne a všetkým, ktorí mi pomáhajú ide o to, aby sme viac objavili dušu tohto človeka a kňaza, ktorý pôsobil v našej farnosti a nikým a ničím sa nenechal zlomiť. Zostal verný Kristovi a jeho Cirkvi.

Milí rodáci, dovoľte mi, aby som sa s vami pri tejto príležitosti podelil aj s obsahom jednej legendy, ktorá je nielen výstižná ale neustále aktuálna. Spomína sa v nej kolibrík, ktorý sa považuje za najmenšie a najkrajšie vtáča na svete. Legenda o ňom hovorí, že žil spokojne spolu s ostatnými vtáčatkami a zvieratkami v jednom starom a hustom lese. V jedno leto však prišli veľké horúčavy, prišlo sucho a na jednom mieste v tom lese vypukol požiar. Les začal horieť a oheň sa šíril veľkou rýchlosťou. Všetko čo bolo živé sa dalo na útek. Vtáci aj zvieratá. Kolibrík, ktorý tam žil, upútal na seba pozornosť tým, že letel opačným smerom až pokiaľ nepriletel k malému jazeru, v ktorom si naplnil zobáčik niekoľkými kvapkami vody, ktorú potom nechal padnúť na horiaci les. Usilovne lietal, aby oheň uhasil, hoci mnohí ho odhovárali, že je to zbytočné, pretože aj tak všetko zhorí. Keď sa ho pýtali, prečo to všetko robí a prečo si nechce zachrániť život a odletieť s nimi, odpovedal veľmi pohotovo: „Môj život je v tomto lese, moje hniezdo som si zhotovil tu! Nechcem, aby bolo všetko zničené. Urobím všetko, čo len bude možné, aby som zachránil to, čo je pre mňa tak dôležité.“

Utekajúce zvieratka a odlietajúci vtáčkovia si uvedomili, že on sám nemôže zahasť tento veľký oheň. Jeho usilovnosť a práca ich však tak oslovila, že sa obrátili smerom k jazeru, aby si aj oni nabrali vody a pomohli mu zahasť ho. Legenda hovorí, že po dlhšom čase a ťažkej námahe sa im to všetkým podarilo.

Milí rodáci, tento príbeh môže byť pre nás všetkých veľmi poučný. Veď v tomto tak náročnom čase, ktorý prežívame si uvedomujeme hodnotu spolupráce, vážime si prácu a obetu druhých a určite nepohrdame pomocou, ktorá sa nám dostane od iných. Je to aj preto, lebo v živote každý jeden z nás môže prejsť rôznymi životnými skúškami, v ktorých sa ako jediné východisko môže javiť opustiť všetko, čo by však znamenalo stratiť možno aj to málo, čo sme si vybudovali a nadobudli. Myslím si, že vo väčšine prípadov stačí niekedy veľmi málo: „mať iný pohľad na vec.“ To znamená, pozeráť sa na veci, udalosti a ľudí okolo nás aj z inej perspektívy, než sme doteraz boli zvyknutí. A to je to, čo vám všetkým zo srdca prajem. K tomu vám želim od Pána Boha pevné zdravie a radosť zo života, počas celého Nového roka 2021.

Mons. ThDr. Michal Baláž, PhD.

Michal Baláž

